

РЕШЕНИЕ

№ 4253

гр. София, 27.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 16.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

**ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Виржиния Петрова**

при участието на секретаря Десислава В Симеонова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **4313** по описа за **2023** година докладвано от съдия Маргарита Немска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН.

Делото е образувано по касационна жалба на С. С. К., ЕГН: [ЕГН], чрез адв. Е. Ш. срещу Решение от 28.03.2023 г., постановено по НАХД № 15232/2022 г. от Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 8-и състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 42-0002943/28.09.2022г., издадено от Директор на РД АА -С., с което на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 500 лв. на основание чл. 95 ал.1 т.3 от Закона за автомобилните превози /ЗАвП/ за нарушение на чл. 38 пр.1 от Наредба № 34 от 06.12.1999г. на МТ за таксиметров превоз на пътници и административно наказание „глоба“ в размер на 200 лв. на основание чл. 105 ал.1 ЗАвП за нарушение на чл. 40 ал. 1 от Наредба № 34 от 06.12.1999г. на МТ /Наредбата/.

В жалбата се навеждат доводи за неправилно приложение на материалния закон и съществено нарушение на процесуалните правила при постановяване на решението. Твърди се, че районният съд не е обсъдил всички релевантни фактически обстоятелства, погрешно е тълкувал материалния закон и липсват мотиви включително и такива за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Оспорва се извода, че нарушението на чл. 40 ал .1 от Наредба № 34 от 06.12.1999 г. на МТ е извършено. Развиват се съображения, че чл. 41, ал. 2 от Наредбата е неприложима, поради което

невключването на таксиметровия апарат с фискална памет на режим „заето“ след наемането му в конкретния случай не съставлява нарушение на чл. 38 от Наредбата. Моли съда за отмяна на оспорения съдебен акт и на потвърденото с него НП. Алтернативно моли деянието да бъде прието за маловажно по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Претендират се направените разноски и за двете съдебни инстанции.

В съдебно заседание касаторът се представлява от адв. Ш., която поддържа жалбата.

Ответникът по касация, Областен отдел „Автомобилна администрация“ [населено място] в с.з. не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура – прокурор М. счита, че жалбата е неоснователна.

Административен съд София - град, XXV касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е частично основателна.

Решението на Районния съд е валидно и допустимо, доколкото същото е постановено по подадена в срок жалба срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд установил, че на 22.07.2022 г. около 15:00 ч., С. С. К. управлявал в района на 14-ти км на ПП I-8 на [населено място], лек таксиметров автомобил „Ф.“, модел „П.“ с ДК [рег.номер на МПС] . В хода на проверката било установено, че същият превозва три броя пътници от [населено място] до [населено място], без да е включил таксиметровия апарат и не бил вписал маршрута на движение с начален и краен пункт на превоза и часове на тръгване и пристигане от напускане на общината, за която има разрешително в пътната книжка.

На 22.07.2022г. св. Ч. съставил на К. АУАН, в който описал фактическите си констатации и дал правна квалификация на сочените нарушения. Въз основа на така издадения АУАН било издадено и процесното НП, с което при идентично фактическо описание на соченото нарушение и правна квалификация на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на съответно 500 лв. за нарушението на чл. 38 пр.1 от Наредбата и „глоба“ в размер на 200 /двеста/ лв.за нарушението на чл. 40 от Наредба № 34/1999г.

За да потвърди НП, СРС е приел, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, водещи до отмяна на наложеното наказание. Достигнато е до извод, че вменените нарушения са безспорно извършени и правилно е ангажирана отговорност на нарушителя.

Решението на СРС е частично правилно.

Правилен е изводът на районния съд за липса на формални предпоставки за отмяна на наказателното постановление, тъй като при реализирането на административнонаказателната отговорност на С. К. не са допуснати съществени процесуални нарушения, водещи до опорочаване на производството. При съставянето на АУАН и издаването на спорното НП са спазени изискванията на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН.

Правилен е и изводът на районния съд за доказано нарушение на чл. 38, предл. 1 от Наредба № 34/1999 г. от обективна и субективна страна.

Съгласно посочената разпоредба след наемане на автомобила водачът задължително включва таксиметровия апарат и превозва пътника по най-краткия маршрут, освен ако пътникът не пожелае друго. Изпълнителното деяние от състава на нарушението по чл. 38, предл. 1 от Наредба № 34/1999 г. се осъществява чрез бездействие. Негов извършител е водач на лек таксиметров автомобил. Бездействието се свързва с неизпълнение на задължението на водача да включи таксиметровия апарат след наемане на автомобила.

Не се споделят доводите, развити в касационната жалба, че в случая е следвало да бъде приложена разпоредбата на чл. 41, ал. 2 от Наредбата, доколкото се касае за превоз извън населено място с тарифа 0 лв., поради което за водачът не е съществувало задължение да включи таксиметровия апарат. Съгласно посочената разпоредба след преминаване на съответния пътен знак, обозначаващ край на населено място по смисъла на т. 49 от § 6 на допълнителните разпоредби на Закона за движението по пътищата, в което е нает таксиметровият автомобил, водачът е длъжен да превключи ръчно таксиметровия апарат с фискална памет на цената по чл. 21, ал. 1, т. 12, буква „г“, като продължи да извършва превоза на същата цена до края на заявения от пътника маршрут. Разпоредбата касае превключването на различна тарифа, независимо от определения ѝ размер, макар и същата да е определена в такъв на 0.00 лв. Чл. 38, предл. 1 от Наредбата изисква императивно от водача на автомобила да включва таксиметровия апарат, а тарифата, на която извършва превоза се явява изцяло ирелевантна към вмененото задължение.

От събраните пред районния съд писмени и гласни доказателства е безспорно установено, че на 22.07.2022 г. С. К. е управлявал посочения в наказателното постановление лек таксиметров автомобил, с монтиран в същия таксиметров апарат № ЕТ 009790. Установено е още, че с автомобила е извършен превоз на пътници без водачът да е включил таксиметровия апарат, което и не се отрича със защитната теза на касатора. В хода на съдебното производство не са ангажирани доказателства, които да опровергават констатациите на наказващия орган. Наред с това, съдът счита, че предвидената в закона санкция е точно определена по вид и размер – „глоба“ в размер на 500 лв. (чл. 95, ал. 1, т. 3 ЗАВП), в което се състои наложеното административно наказание.

Относно възраженията за прилагане на чл. 28 от ЗАНН, настоящият съдебен състав счита, че процесното нарушение не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност от типичните нарушения от същия вид. Не са налице такива значителни или многобройни смекчаващи обстоятелства, които да водят до обратния извод.

По отношение на вмененото нарушение на чл. 40, ал. 1 от Наредба № 34.06.12.1999 г., настоящият касационен състав приема следното:

Разпоредбата на чл. 40, ал. 1 от Наредба № 34.06.12.1999 г. (ДВ, бр. 9 от 2021 г., в сила от 02.02.2021 г.), за таксиметров превоз на пътници предвижда задължение за водача да попълва редовно и точно пътната книжка след приключване на смяната. В процесния случай е установено, че на 22.07.2022 г. около 15:00 ч., касаторът управлявал е превозвал три броя пътници от [населено място] до [населено място], но липсват констатации, от които може да се обоснове извод, че смяната на водача е била приключила.

Основателно е оплакването в касационната жалба, че задължението за попълване на пътната книжка възниква и следва да бъде изпълнено съобразно текста на цитираната разпоредба след приключване на смяната, т.е. процесният пътен лист за дата

22.07.2022 г. е следвало да бъде попълнен след приключване на смяната. Още повече, че в НП се говори за непопълнен лист № 22, а видно от представените пред районния съд писмени доказателства пътен лист № 22 е от дата 26.02.2022 г., което е преди посочената дата на вмененото нарушение. След като безспорно смяната на водача не е била приключила към момента на проверката, нарушението не е било извършено, тъй като за водача задължението по чл. 40, ал.1, изр. първо от Наредбата въобще не е било възникнало. Като е приел обратното, съставът на районния съд е стигнал до неправилен извод, че касаторът е извършил вмененото му нарушение на чл.40, ал. 1 от Наредбата и е потвърдил наказателното постановление. Решението в тази му част е неправилно и подлежи на отмяна.

Предвид изложеното, обжалваното решение, в частта, с която е потвърдено НП за нарушение чл. 40, ал. 1 от Наредба № 34.06.12.1999 г. на МТ за таксиметров превоз на пътници, следва да бъде отменено, както и потвърденото НП в тази му част. В останалата част решението е правилно и следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане за присъждане на разноски на основание чл. 63д, вр. чл. 143, ал. 1 АПК на касатора се дължат такива, съобразно уважената част на жалбата. По делото са представени доказателства за заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 1000 лв. за всяка инстанция и доколкото уважената част е в размер на 200 лв. и липсва възражение за прекомерност на размера от страна на ответника, то последният следва да бъде осъден да заплати общата сума от 571 лв.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 и чл. 222, ал. 1 АПК, вр.чл.63в ЗАНН, Административен съд София-град, X. касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 28.03.2023 г., постановено по НАХД № 15232/2022 г. от Софийски районен съд, Наказателно отделение, 8-и състав в частта, с която е потвърдено Наказателно постановление № 42-0002943/28.09.2022г., издадено от директора на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ – С., с което на С. С. К., ЕГН: [ЕГН] е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лв. за нарушение на чл. 40, ал. 1 от Наредба № 34/1999 г. за таксиметровия превоз на пътници, и ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 42-0002943/28.09.2022г., издадено от директора на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ – С., с което на С. С. К., ЕГН: [ЕГН] е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лв. за нарушение на чл.40, изр. 1 от Наредба № 34/1999 г. за таксиметровия превоз на пътници.

ОСТАВЯ В СИЛА решението в останалата му част.

ОСЪЖДА Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ да заплати на С. С. К., ЕГН: [ЕГН] сумата от 571 /петстотин седемдесет и един/ лева, представляваща направените по делото разноски за адвокатско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.